

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Nový rok: V mene Božom

1 Kor 1, 27-30

Ale čo je svetu bláznivé, vyvolil si Boh, aby múdrych zahanbil, čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby mocných zahanbil, čo je svetu neurodzené a opovrhnuté, vyvolil si Boh a čoho niet, vyvolil si, aby zničil to, čo je, aby sa nikto nechválil pred Bohom. Z Neho aj vy ste v Kristovi Ježišovi, ktorého nám Boh učinil múdrosťou a spravodlivosťou a posvätením a vykúpením.

Bratia a sestry

Stretáme sa v prvom dni nového roku, aby sme si vyprosili Božie požehnanie pre všetko, čo v ňom budeme prežívať. My nie sme poverčiví a nechceme povedať, že musíme vykročiť pravou nohu, inak sa nám nebude dariť. To, ako sa nám bude dariť, záleží vždy jedine od Božieho požehnania. Aj v tomto roku budeme postavení pred určité mílniky, ktoré si budeme pripomínať. Ale tieto medzníky sú dôležité. História si píšeme dnes svojím vlastným životom a záleží na nás, ako práve na našu generáciu budú spomínať naši potomkovia.

Každý z nás je poslaný do určitých životných zápasov a musí niečo vykonať. Pán Boh má pre každého z nás určené konkrétne úlohy, ktoré máme naplniť svojím životom. Každý máme na tejto zemi od Neho vytýčené konkrétne poslanie. Je preto dôležité sa modliť a pýtať Pána Boha, čo môžeme pre Neho urobiť.

Niekedy sa nám zdá, že sme príliš obyčajnými ľuďmi. Čo veľké môžeme vykonať my sami? Ale Písmo nám hovorí: *Ale čo je svetu bláznivé, vyvolil si Boh, aby múdrych zahanbil, čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby mocných zahanbil, čo je svetu neurodzené a opovrhnuté, vyvolil si Boh a čoho niet, vyvolil si, aby zničil to, čo je, aby sa nikto nechválil pred Bohom. Z Neho aj vy ste v Kristovi Ježišovi, ktorého nám Boh učinil múdrosťou a spravodlivosťou a posvätením a vykúpením.*

Keď Pán Boh povolal Mojžiša ako vodcu izraelského národa, on sa vôbec na túto úlohu necítil. Bol bojzlivý. Preto sa vyhováral slovami: *Boh vašich otcov poslal ma k vám a oni sa ma opýtajú: Aké je Jeho meno? Čo im odpoviem? Boh riekol Mojžišovi: SOM KTORÝ SOM. Riekol ďalej: Tak povedz Izraelitom: Poslal ma k vám SOM. (2 M 3, 13-14).*

Ďalej sa Mojžiš pýtal: Čo ak mi neuveria? Pán Boh mu povedal, že spraví tri znamenia. Ak hodí palicu na zem premení sa na hada. Ak vystrie svoju ruku, ostane malomocná. Ak naberie vody z Nílu a vyleje na suchú zem, premení sa na krv. Ale aj vtedy sa zdala Mojžišovi úloha vyvieť Izraelitov z Egypta veľmi ťažkou. Potom sa začal Mojžiš vyhovárať, že nie je rečníkom a má ťažkopádny jazyk. Preto hovorí Pánu Bohu: *Ach Pane, pošli niekoho iného, koho chceš poslať (2 M 4, 14).* Pán Boh sa na Mojžiša nahneval a povedal mu: *Však je tu tvoj brat Áron, Lévijec. Viem, že on vie dobre hovoriť, hľa vychádza ti oproti a keď ťa uvidí pocíti radosť v srdci (2 M 4, 14).*

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Skrátka tu už sa minuli Mojžišovi argumenty, prestal sa Pánu Bohu vzpierať a prijal úlohu byť vodcom na seba. Dodnes na neho s láskou spomíname a na jeho počesť je v Biblii pomenovaných päť kníh Mojžišových.

Podobne na mnohé ďalšie úlohy ľudia, ktorých si Boh použil, neboli pripravení. Oni takúto zodpovednosť ani nechceli prevziať, cítili sa byť biedni, slabí a nehodní na úlohu, ktorou ich chcel Pán Boh poveriť. Izaiáš váhal, keď ho Pán Boh povolal do prorockej služby. Ale na základe Božieho poverenia potom rázne povedal: Tu som ja, pošli mňa. (Iz 6, 8). Dávid bol ešte mladým pastierom oviec, keď ho prorok Samuel pomazal za kráľa nad Izraelom. Bol približne vo veku našich konfirmandov a cítil sa byť nevhodný byť kráľom nad Izraelom. Ale Boh si Ho vyvolil. On sa nepozerala na náš vek. On sa nepozerala na náš pôvod. On sa nepozerala na náš intelekt. Každý sme iný a takýchto ľudí práve Pán Boh potrebuje, aby si ich na niečo konkrétne použil. Dokonca s týmto zámerom nás stvoril a postavil do tohto sveta. Vyformoval nás špecifickým životným prostredím. Postavil nás na konkrétne pracovisko, obklopil nás svojou rodinou. Nič nie je náhoda, Boh náhody nepozná. Všetko je tak, ako to má byť. Neskôr možno pochopíme, prečo.

Určite nie každý môže byť vodcom, kazateľom a podobne. Ale treba nám aj ďalších ľudí, ktorí počujú Božie poslanie a zapoja sa do práce na budovaní duchovného spoločenstva veriacich ľudí. Dôležité je aj to, aby si sa s láskou staral o svojich blízkych. Svoje deti aby si vychoval ako poctivých a čestných ľudí. Aby si ich od malička viedol vo viere a vštepoval im duchovné hodnoty. Takto pripravuješ budúcnosť svojho dieťaťa na to, čo Boh zamýšľa urobiť s jeho životom. Možno práve tvoj syn a tvoja dcéra vykonajú pre Boha veľké dielo. A teraz je práve na tebe, aby si ho čo najlepšie pripravil na jeho budúcnosť. Boh má s každým svoj plán, len nezostaňme nečinní, ale naplňme ho svojím životom.

Tento rok je zároveň okrúhlym 500. výročím Lutherovej reformácie, ktorú si budeme pripomínať 31. októbra. Ani on sa necítil byť Bohom vybraný a povolaný pre zvláštnu úlohu. Postupne však v tom mladom vystrašenom mníchovi rástla dôvera v Božie slovo, ktoré jediné je základom života viery kresťana. Dňa 28. januára 1521 bol do mesta Worms zvolaný snem, kde sa mal pred cisárom Karolom V. zodpovedať za svoje učenie. Pred všetkými vtedajšími elitami nemeckej ríše bol vyzvaný slovami: „Martin Luther, nepremožiteľný cisársky majestát z dôkladnej uváženej rady všetkých stavov Sv. rímskej ríše ťa nechal povolať tu pred trón jeho majestátu, aby si zodpovedal tieto dva body: 1. Či tieto knihy (predložené na veľkom stole) boli tvoje a 2. Či ich chceš odvolať a či nie?“

Na druhú otázku si žiadal Luther jeden deň na odpoveď. Je toto naozaj Boží plán s jeho životom? Preľakol sa a preto sa chcel za to modliť. Cisár vraj povedal, že by ho tento mních kacírom neurobil. Na druhý deň bola však Lutherova reč smelá. Obhájil svoje reformačné učenie a na záver obhajoby dodal: „Ak budem prekonaný svedectvom Písma, alebo jasnými dôkazmi – pretože neverím ani pápežovi, ani koncilom, lebo je zřejmé, že sa často mýlili a protirečili si. Ja som premožený uvedeným Písmom svätým a moje svedomie je zajaté Božím slovom, odvolať nemôžem a nechcem, lebo konať proti svedomiu je nečisté a nebezpečné. Inak nemôžem, tu stojím, Boh mi pomáha.“

Drahí veriaci, v tomto roku okrem iného si budeme pripomínať aj 200. výročie narodenia slovenského evanjelického kňaza Jozefa Miroslava Hurbana. Ani on sa na začiatku necítil byť povolaný pre vyšší cieľ. Myslel si, že sa stane iba obyčajným dedinským kňazom, ale Pán Boh mal s ním iný plán. My ho poznáme ako revolucionára, 1. predsedu slovenskej národnej rady, čím skutočne aj bol. Ale málo vieme o modlitebnom hnutí, ktoré začal v rámci uhorskej evanjelickej cirkvi. Naša cirkev v 2. polovici

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

19. storočia prešla mnohými problémami a tuhými bojmi. Najskôr to boli boje unionistické, kedy pod zámkou spojenia sa s kalvínmi malo nastať pomadžarčenie slovenských evanjelikov. Následne to boli patentálne boje, kde na jednej strane stál Karol Kuzmány so slovenskými evanjelickými kňazmi. Na strane druhej zase vtedajší biskupi, ktorí presadzovali maďarizáciu v evanjelickej cirkvi. V tomto búrlivom období sa často Hurban staval proti maďarskému vedeniu evanjelickej cirkvi a zdôrazňoval práva slovenských evanjelikov.

Keď prešlo niekoľko búrlivých desaťročí, evanjelici boli po všetkých duchovných zápasoch unavení, vyčerpaní a znechutení. Hurban vedel, že rozvadených evanjelikov môže zjednotiť jedine modlitba a Božie slovo. Preto píše v Cirkevných listoch, v časopise ktorý sám založil: „ Ustanovíme si zanedlho spoločné modlitby, rozjímanie o stave našom a vykladanie si kňazských skúseností“. Predstavoval si to tak, že evanjelickí kňazi z celého Slovenska sa stretnú raz do roka. Budú sa spolu modliť a uvažovať o svojej službe. Miesto konferencie sa malo každoročne meniť. Prvá takáto konferencia sa uskutočnila neďaleko Myjavy v obci Čáčov v roku 1866. Tieto pastorálne konferencie priniesli do evanjelickej cirkvi nového ducha a stali sa pre ňu veľkým požehnaním. Dnešné seniorálne pastorálne konferencie kňazov, či stretnutia Modlitebného spoločenstva sú ovocím Hurbanovho modlitebného zápasu v našej cirkvi.

Preto brat a sestra, Pán Boh má pre každého z nás mnoho úloh. Ktorú z nich naplníš vlastným životom? Aj o tom bude tento rok 2017. Nech nás v ňom sprevádza sväté meno Ježiš Kristus, pretože je to meno nad každé meno a v tomto mene je víťazstvo nad diablom, nad hriechom a nad smrťou.

Ale čo je svetu bláznivé, vyvolil si Boh, aby múdrych zahanbil, čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby mocných zahanbil, čo je svetu neurodzené a opovrhnuté, vyvolil si Boh a čoho niet, vyvolil si, aby zničil to, čo je, aby sa nikto nechválil pred Bohom. Z Neho aj vy ste v Kristovi Ježišovi, ktorého nám Boh učinil múdrosťou a spravodlivosťou a posvätením a vykúpením.

AMEN